

Ved graven

Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, nei, intet sted.
Hvor du meg fører ene, jeg følger med.

Selv om jeg ei fornemmer din sterke hånd,
min salighet dog fremmer din gode Ånd.
Så ta da mine hender og før meg frem
inntil jeg salig ender i himlens hjem.

Takk for all vennlig deltagelse.

Familien

*Prest: Sverre Bang
Solist: Gro Elisabeth Sille
Organist: Colin Smith*

www.wangbegravelse.no

Johan Eilert Schüssler

* 29.6.1934 † 24.8.2021

*Nordstrand kirke
tirsdag 7. september 2021*

Programhefte

Soloинnslag
Ave Maria (Franz Schubert)

Kjærlichkeit fra Gud springer like ut
som en kilde klar og ren. I dens stille bunn,
i dens dype grunn gjemmes livets edelsten.

Kjærlichkeit fra Gud som en yndig brud
kommer smykket til oss ned. Lukk kun opp din favn,
kom i Jesu navn, himlen bringer den jo med.

Kjærlichkeit fra Gud er det store bud,
er det eneste jeg vet. Bli i kjærlichkeit,
og du har Guds fred, for Gud selv er kjærlichkeit.

Minneord

Lydklipp av Johan med musikkavspilling
What a Wonderful World (Louis Armstrong)

Soloинnslag
O mio babbino caro (Giacomo Puccini)

Dype, stille, sterke, milde guddomsord fra himmelhav
kaller, beder, sjeler leder til den gode hyrdes favn,
vitner om hva oss er givet: Jesus er vår vei til livet.

Frelser kjære, takk deg være for din nåde mot vår jord!
Tiden rinner, verden svinner, evig dog består ditt ord.
Med ditt ord din nåde varer, er vårt vern mot alle farer.

Drag de mange sjeler bange til deg ved din Hellig Ånd!
Alle vegne døden segne for din sterke frelserhånd!
Før oss frem på livets veie, før oss inn til livets eie!

Vår Far i himmelen!
La navnet ditt helliges. La riket ditt komme.
La viljen din skje på jorden slik som i himmelen.
Gi oss i dag vårt daglige brød,
og tilgi oss vår skyld, slik også vi tilgir våre skyldnere.
Og la oss ikke komme i fristelse, men frels oss fra det onde.
For riket er ditt og makten og æren i evighet.
Amen.

Kirken den er et gammelt hus,
står om enn tårnene faller;
tårnene mange sank i grus,
klokker enn kimer og kaller,
kaller på gammel og på ung,
mest dog på sjelen trett og tung,
syk for den evige hvile.

Himlenes Gud visst ei bebor
hus våre hender kan bygge,
Arkepaulunet var på jord
kun av hans tempel en skygge,
selv dog en bolig underfull
bygde han seg i oss av muld,
reiste av gruset i nåde.

Give da Gud, at hvor vi bor,
alltid når klokkene ringer,
samles vi må om Jesu ord,
der hvor fra himlen det klinger:
"Verden vel ei, men dere ser:
Alt hva jeg sier, se, det skjer!
Fred være med dere alle!"

Soloинnslag
Solveigs sang (Edvard Grieg)